Allah ın Varlığının Delilleri
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 07 2020 13:44:45

وَمِنْ
اَيَاتِهِ
خَلْقُ
السَّمَوَات&#16
16; وَاْلاَرْضِ
وَمَا بَثَّ
فِيهِماَ
مِنْ
دَابَّةٍ
وَهُوَ عَلَى
جَمْعِهِمْ
اِذَا
يَشَآءُ
قَدِيرٌ   "Gökleri, yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması, O'nun varlığının delillerindendir. O, dilediği zaman, onları bir araya getirmeye de gücü yetendir." (Şûrâ, 42/29)
            Bu âyette yüce Allah “Gökleri, yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması, O’nun varlığının delillerindendir” ifadesiyle gökleri, yeri ve bu ikisi içindeki canlıları yaratmasını kendi varlığının delilleri olarak zikretmiştir. Demek ki yüce Allah’ın her şeyin yaratıcısı olması O’nun varlığının en önemli delilidir. Âyetteki

وَهُوَ عَلَى
جَمْعِهِمْ
اِذَا
يَشَآءُ
قَدِيرٌ
            “O, dilediği zaman, onları bir araya getirmeye de gücü yetendir” ifadesiyle de Cenab-ı Hak, kâinat ve canlılar üzerindeki mutlak gücünü ve tasarrufunu vurgulamaktadır. Her şey O’nun takdir ettiği doğal denge içerisinde işlemektedir. Öyle ki وَمِنْ
اَيَاتِهِ

الْجَوَارِ
فِى
الْبَحْرِ
كَاْلاَعْلا&#16
14;مِ
“Denizde yüce dağlar gibi gemilerin yürümesi O’nun varlığının delillerindendir.” (Şûrâ, 42/32) hâliyle bu âyetle belirtilmek istenen de tabiatta cari fizik kanunlarının da bir tesadüfün değil yüce Allah’ın yaratmasının ve kurduğu mükemmel nizamın, sünnetullahın bir gereği olduğudur.   Kur’an-ı Kerim, yüce Allah’ın insanı yaratmış olmasını ve kâinatta kurduğu sarsılmaz düzeni, O’nun varlığına ve yegâne yaratıcı olduğuna delil getirir. Allah’ın varlığı ve birliği hakkında Kur’an’da zikredilen bu deliller kadar, bizzat Kur’an’ın Allah tarafından vahyedilmiş olması hakikati de Allah’ın varlığı konusunda en büyük bir âyet ve delildir. Zira Kur’an bizi körü körüne bir imana değil; kendi nefsimiz, kâinat ve canlıların yaratılışı üzerinde tefekkür ederek, evrendeki bu ahengin ve doğal dengenin bir tesadüf eseri olamayacağını bilmeye ve bunun mutlaka yüce bir yaratıcının işi olduğuna inanmaya çağırır.   İnsan yaradılışı itibariyle inanmaya ve yönlendirilmeye müsait olduğundan Allah, insanları başıboş bırakmamış, peygamberleri vasıtasıyla tevhide ve hak dine davet etmiştir:r:
فَاَقِمْ
وَجْهَكَ
لِلدِّينِ
حَنِيفًا
فِطْرَةَ
اللهِ
الَّتِى
فَطَرَ
النَّاسَ
عَلَيْهَا
لاَ
تَبْدِيلَ
لِخَلْقِ
اللهِ ذَلِكَ
الدِّينُ
الْقَيِّمُ
وَلَكِنَّ
اَكْثَرَ
النَّاسِ لاَ
يَعْلَمُونَ
            “Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dine çevir. Allah’ın, insanları üzerinde yarattığı fıtrata sımsıkı tutun. Allah’ın yaratmasında hiçbir değiştirme yoktur. İşte bu dosdoğru dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.” (Rûm, 30/30) İnsan, gerek kendi varlığı gerekse kâinat üzerinde temaşa ve tefekkürle özünde saklı olan bu imanı açığa çıkarabilir. Peygamber Efendimizin كُلُّ

مُوْلُودٍ
يُولَدُ عَلى
الْفِطْرَةِ
“Her doğan fıtrat üzere doğar” (Buhârî, “Kader", 56/3) hadisi de fıtratımızda var olan bu inanma duygusuna işaret etmektedir. Bu durum kendi benliğimizde Allah’ın varlığını tecrübe ettiğimiz fıtri bir delildir. Bu hadiste belirtildiği üzere insanın fıtrat itibariyle Allah’ın varlığını ikrâr edebilen olması ve O’na yönelip ibadet etmeye ihtiyaç hissetmesi de Allah’ın varlığının ve yaratan olduğunun en önemli delillerindendir.
            Kur’an, insanın kendi nefsini/varlığını enfüsî/öznel; insanın içinde yaşadığı dış dünyayı da âfâkî/objektif-bilimsel deliller olarak nitelendirerek, bunları hem Kur’an’ın Allah’tan vahyedilen hakikat oluşuna hem de Allah’ın varlığına delil olarak sunar:
سَنُرِيهِمْ
اَياَتِنَا
فِى
اْلاَفَاقِ
وَفِى
اَنْفُسِهِمْ حَتَّى
يَتَبَيَّنَ
لَهُمْ
اَنَّهُ
الْحَقُّ
اَوَلَمْ
يَكْفِ
بِرَبِّكَ
اَنَّهُ
عَلَى كُلِّ
شَىْءٍ
شَهِيدٌ
            “Onlara hem dış dünyada, hem de kendi içlerinde âyetlerimizi göstereceğiz ki, onun hakikat olduğunu anlasınlar. Rabbinin her şeye tanık olması yetmez mi?” (Fussilet, 41/53) Dolayısıyla kendi yaratılışımızdan yola çıkarak ibret gözüyle bütün bir âlemi temaşa ve tefekkür ettiğimizde bu mükemmel yaratılışın ve kurulmuş olan harika nizamın Allah’ın varlığına ve yegâne yaratıcı olduğuna delalet ettiğini kavramış oluruz. Böylece afakî ve enfüsî; yani bilimsel/objektif ve dinî/psikolojik deliller mutlak hakikat olan Allah’ın varlığının akla uygun olduğunu ve Allah’ın varlığı gerçeğinin açıkça bilindiğini ortaya koymaktadır; bizzat kâinatın ve insanın kendisi bu gerçeği ifade eden müşahhas delillerdir.   Dr. Bünyamin OKUMUŞ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler